

9- 4- 2021.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' Ἐβδομάδος των Νηστειών Εσπέρας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

Μετὰ τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν.

Ίερεὺς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Το Τρισάγιον

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**). ”

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
των αἰώνων.**

Ἄμην.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
 καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου·

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου
 ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα,
 ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε.
 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ
 μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου
 ἐδήλωσάς μοι.

‘Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι·
 πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
 τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου
 καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εύθες
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ
 ‘Αγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἔμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
 ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.
 Ρῦσαι με ἐξ αἵματων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται

ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ Σου τὴν Σιὰν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ψαλμός ξθ' (69)

‘Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε,
εὗγε.

Ἄγαλλιάσθωσαν καὶ εύφρανθήτωσαν ἐπὶ Σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές Σε,
ὁ Θεός καὶ λεγέτωσαν διαπαντός·

Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν Σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ἥρυστης μου εἶ Σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἤκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ Ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ είσάκουσόν μου, Κύριε, ἔξελιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὄμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι,
ὅτι πρὸς Σὲ ἦρα τὴν Ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς Σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ·
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν Ψυχήν μου
καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἔξιλοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν Ψυχήν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σού είμι.

Μικρά Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἱρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε,
εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ·

Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός,
ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,

ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι Σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, Σὺ εἶ μόνος Κύριος,

Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

**Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εύλογήσω Σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι.
Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον·

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπί Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με ἐν τοῖς δικαιώμασί Σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος,

Σοὶ πρέπει ὕμνος,

Σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,
τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ
φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα,
όμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ
ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ
Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ
Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρί καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον
καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.**

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

‘Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.

Ἄμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα του Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, **τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Κανών του Ακαθίστου Ύμνου.

ώδη α' Ἡχος δ' Ὁ Είρμος

Άνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὄφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἂσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ο β' χορός

Άνοίξω τὸ στόμα μου, ...

ο α' χορός

• **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας
Ἄρχαγγελος, Ἅγνη Θεώμενος, ἐπεφώνει σοι, Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι'
ῆς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

ο β' χορός

• **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄδαμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ ἄδου ἡ νέκρωσις,
χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως. χαῖρε θρόνε
πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

ο α' χορός

Δόξα Πατρὶ...

‘Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ
εὕοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὄσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως, χαῖρε
ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Καὶ νῦν...

Ἄγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἣς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν
ἔξανέστημεν, χαῖρε ἡ δύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὔωδιάζον,
θυμίαμα εὕοσμον, μύρον πολύτιμον.

ώδη γ' Ό Είρμος

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,...

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε
ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος,
πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς, χαῖρε
ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ
πταίσματα, χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα Πατρὶ...

“Ορθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἡλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς
κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαιμονας,
όλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοὺς, καὶ πύλας
ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος,...
..... τῶν σωζομένων πανύμνητε.

ώδη δ' Ό Είρμος

Ό καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν
Ιησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς
κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βιῷμεν Πανύμνητε, Χαῖρε πῖον ὄρος,
καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι, χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα
φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὔσεβῶν αἰσθητήρια.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα, χαῖρε κλῖμαξ γῆθεν,
πάντας ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέφυρα ὅντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ
θανάτου πάντας, πρὸς ζωήν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύῃ, Ἀχραντε
ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ
αἰμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δόξα Πατρὶ...

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας,
πάντων δωρεὰν ἔξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος, Ὕψος ἄρρητον,
ἀπειρόγαμε, δι’ ἣς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν...

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον,
ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον
πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα,...
... καὶ Ἱερὸν καταφύγιον.

ώδη ε' Ό Είρμος

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
Γίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Όδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, χαῖρε ἐνδιαιτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ισχὺς καὶ ὄχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης, νέκρωσις ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε, χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πυρίμορφον ὅχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Δόξα Πατρί...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι, Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ᾧς λελάληνται σαφῶς, ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν...

Εύρυχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε, κόχλος ἡ τόν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ, τῶν μακαριζόντων σε,...

... Θεοτόκε ἐκάστοτε.

ώδης’ Ο Είρμος

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐօρτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες .

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,...

. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεῖας ἡ λύσασα, ὅθεν βοῶμέν σοι, Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα Πατρὶ...

Ίδοù σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὄρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν...

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι, Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος, νεφέλη ὄλόφωτε,...
... ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

ώδη ζ' Ό Ειρμὸς

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὔλογητὸς εἴ.

• 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄνυμνοῦμέν σε, βιῶντες Χαῖρε ὅχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εύφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

• 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ιατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ὥραβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἔξανθήσασα, χαῖρε Δέσποινα, δι' ᾧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

• 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαι σε, ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφείμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἱέτευε, πάσης νῦν βλάβης ὢσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Δόξα Πατρὶ...

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι. Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος Ἅγνη, ὃν ἱέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν...

Ικετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὓς σου ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς θλίψει, βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἔχθρῶν ἀλώσεως,...
... τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

ώδη η' Ό Είρμος

Παῖδας εύαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος. Νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Νηδὺς τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, Ἀγνή, ὡς ψάλλομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου. Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον πυρὸς ἰστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ...

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται, ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας, εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ νῦν...

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι’ ἣς ἀπὸ γῆς εἰς ὑψος ἥρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὄχυρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,...
... εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ώδη θ' Ό Είρμος

“Απας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος,
πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν Ἱερὰν
πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

• ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

“Ινα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι
γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως,
καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης
βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

• ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

“Ωφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις, ὅθεν βοῶμέν σοι. Χαῖρε
ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν “Ηλιον, χαῖρε Ἐδὲμ
ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή, χαῖρε στῦλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς
τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

• ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε κόσμου
Δέσποινα, χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν, χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος,
ἐν γυναιξὶ καὶ καλή, χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ
κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα Πατρί...

‘Η περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε Ὁσίων
πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα, χαῖρε ἀπάντων
τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ
διάσωσμα.

Καὶ νῦν...

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας
παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς
ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα,
μορφωθῆναι Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργῶς.

‘Ηχος πλ. δ’ Αύτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ο β’ χορός

ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εύχαριστήρια,
 ὁ α' χορός
 ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
 ὁ β' χορός
 ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 ὁ α' χορός
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
 ὁ β' χορός
 ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

**Ό Ιερεὺς ίστάμενος είς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου,
 ἀπαγγέλλει ἔμμελῶς τὴν στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.**

ΣΤΑΣΙΣ Δ'

Τείχος εί τών Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καί πάντων τών εις σέ
 προστρεχόντων, ο γάρ τού ουρανού καί τής γής, κατεσκεύασέ σε
 ποιητής Ἅχραντε, οικήσας εν τῇ μήτρᾳ σου, καί πάντας σοι
 προσφωνείν διδάξας.

Χαίρε, η στήλη τής παρθενίας,
χαίρε, η πύλη τής σωτηρίας.

Χαίρε, αρχηγέ νοητής αναπλάσεως,
χαίρε, χορηγέ θεϊκής αγαθότητος.

Χαίρε, σύ γάρ ανεγέννησας τούς συλληφθέντας αισχρώς,
χαίρε, σύ γάρ ενουθέτησας τούς συληθέντας τόν νούν.

Χαίρε, η τόν φθορέα τών φρενών καταργούσα,
χαίρε, η τόν σπορέα τής αγνείας τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ασπόρου νυμφεύσεως,
χαίρε, πιστούς Κυρίω αρμόζουσα.

Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων,
χαίρε, ψυχών νυμφοστόλε αγίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

**Ύμνος ἀπας, ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τώ πλήθει τών
 πολλών οικτιρμών σου, ισαρίθμους γάρ τή ψάμμω ωδάς, ἀν**

προσφέρωμέν σοι, Βασιλεύ ἀγιε, ουδέν τελούμεν ἄξιον, ων δέδωκας
ημίν, τοῖς σοί βοώσιν.
Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς εν σκότει φανείσαν, ορώμεν τήν αγίαν
Παρθένον, τό γάρ ἀϋλον ἀπτουσα φώς, οδηγεί πρός γνώσιν θεϊκήν
ἀπαντας, αυγή τόν νούν φωτίζουσα, κραυγή δέ τιμωμένη ταύτα.

Χαίρε, ακτίς νοητού Ηλίου,

χαίρε, βολίς τού αδύτου φέγγους.

Χαίρε, αστραπή τάς ψυχάς καταλάμπουσα,
χαίρε, ώς βροντή τούς εχθρούς καταπλήττουσα.

Χαίρε, ὅτι τόν πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν,
χαίρε, ὅτι τόν πολύρρητον, αναβλύζεις ποταμόν.

Χαίρε, τής κολυμβήθρας ζωγραφούσα τόν τύπον,
χαίρε, τής αμαρτίας αναιρούσα τόν ρύπον.

Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν,

χαίρε, κρατήρ κιρνών αγαλλίασιν.

Χαίρε, οσμή τής Χριστού ευωδίας,

χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων χρεωλύτης
ανθρώπων, επεδήμησε δι' εαυτού, πρός τούς αποδήμους τής αυτού
χάριτος, καὶ σχίσας τό χειρόγραφον, **ακούει παρά πάντων ούτως.**

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμεν σε πάντες, ώς ἐμψυχον
ναόν, Θεοτόκε, εν τή σή γάρ οικήσας γαστρί, ο συνέχων πάντα τή
χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή τού Θεού καὶ Λόγου,

χαίρε, Αγία Αγίων μείζων.

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τώ Πνεύματι,

χαίρε, θησαυρέ τής ζωής αδαπάνητε.

Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων ευσεβών,

χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων ευλαβών.

Χαίρε τής Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος,
χαίρε, τής βασιλείας τό απόρθητον τείχος.

Χαίρε, δι’ ἡς εγείρονται τρόπαια,
χαίρε, δι’ ἡς εχθροί καταπίπουσι.
Χαίρε, χρωτός τού εμού θεραπεία,
χαίρε, ψυχής τής εμής σωτηρία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

**Ω πανύμνητε Μήτερ, η τεκούσα τόν πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον
(εκ γ'), δεξαμένη τήν νύν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς
άπαντας, καί τής μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τούς σοί βιώντας.**

Αλληλούϊα..

**Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω τό^ν
Χαίρε (εκ γ') καί σύν τή ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών
Κύριε, εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων πρός αυτήν τοιαύτα.**

Χαίρε, δι’ ἡς η χαρά εκλάμψει

χαίρε, δι’ ἡς η αρά εκλείψει.

Χαίρε, τού πεσόντος, Αδάμ η ανάκλησις,
χαίρε τών δακρύων τής Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφαίνων τόν Ἡλιον,
χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι’ ἡς νεουργείται η κτίσις,
χαίρε, δι’ ἡς βρεφουργείται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

**Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνείᾳ, φησί τώ Γαβριήλ Θαρσαλέως. Τό
παράδοξόν σου τής φωνής, δυσπαράδεκτόν μου τή ψυχή φαίνεται,
ασπόρου γάρ συλλήψεως τήν κύησιν πώς λέγεις; Κράζων.**

Αλληλούϊα.

Εῖτα τὸ Κοντάκιον δίχορον συντόμως.
Ὕχος πλ. δ' Αύτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
 ὁ β' χορός
 ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
 ὁ α' χορός
 ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
 ὁ β' χορός
 ἀλλ' ώς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 ὁ α' χορός
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
 ὁ β' χορός
 ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ εὔθὺς ὁ ἀναγνώστης:

"Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι
 τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
 γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν
 τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ

μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐβδομάς Δ'
Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Ως απαρχάς τής φύσεως, τώ Φυτουργώ τής κτίσεως, η οικουμένη προσφέρει σοι, κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρας, Ταίς αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη βαθεία, τήν Εκκλησίαν σου, διά τής Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

Αύτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἅγγελοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εύλογησον Πάτερ.

Οἱερεύς: Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Αμήν

Κύριε ἐλέησον (γ') καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Εὔχὴ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**"Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε
Δέσποινα.**

ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ Σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ
τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα·
ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια·

ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς Σὲ προστρεχόντων καὶ πάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·

μὴ βδελύξῃ με, τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ
λόγοις καὶ πράξειν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμῃ δοῦλον γενόμενον·

Άλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως
σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ
ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην Σοι δέησιν.

Καὶ τὸν Σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον,
τῇ μητρικῇ Σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον,
ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος·
καὶ παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα,
ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν Αὐτοῦ ἐντολῶν ἔργατην
δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθής καὶ φιλάγαθος·
 ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων
 ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με·
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἔξοδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα
 καὶ τὰς σκοτεινὰς ὅψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα·

ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως,
 τῆς αἰώνιου με ῥυομένη κολάσεως,
 καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
 ἀποδεικνύουσα.

Ὕπαγε τύχοιμι, Δέσποινά μου, Υπεραγία Θεοτόκε,
 διὰ τῆς Σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
 Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,
 τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

὾ η πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
 σὺν τῷ ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ¹
 καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Αὐτοῦ Πνεύματι,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμήν.

Εὔχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος
 καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς
 ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὄρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ
 πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα·

τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ
 ύλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν,
 καρδίαν νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας
 ἀπηλλαγμένον.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν
 ταῖς ἐντολαῖς Σου καὶ τὴν μνήμην τῶν Σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς
 ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν Σὴν δοξολογίαν χάρισαι,
 εἰς τὸ ὑμνεῖν
 καὶ εὐλογεῖν
 καὶ δοξάζειν
 τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμην.

Καὶ τὰ ἐπόμενα τροπάρια·

‘Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν
 ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ
 διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ
 ἅγιον, Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ του Θεοῦ, φύλαξόν
 με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Καὶ εὔθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν.

Ιερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ
 ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε ἐλέησον, Κύριε
 ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

Ο ιερεύς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
 παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ
 τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
 Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ

πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον).

- **Εὔξώμεθα** ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπερ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων Χριστιανῶν.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν** (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὕχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.**

Κύριε, ἐλέησον

- **Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.**

Κύριε, ἐλέησον

- Εύξωμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
Κύριε, ἐλέησον
- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον
- Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἔαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (**εκ γ'**).

Το Θεοτόκιον. Ἡχος γ'

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε, Ποῖον σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δε ὄνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι **Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.**

Δι' εύχῶν των ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.